

ฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่มาจากความหิวกระหาย

ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงทุกอย่าง อ.เปาโล ได้เขียนถึงคริสตจักรโครินธ์ว่า ฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าไม่ใช่เรื่องของถ้อยคำเท่านั้น แต่เป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า ดังนั้นความเชื่อต้องไม่วางอยู่บนหลักคำสอน คำสอนศาสตร์ และหลักปรัชญาต่าง แต่ความเชื่อของเราควรอยู่บนฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า ดังที่พระเยซูบอกกับสาวกของพระองค์ ก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ว่าให้รอ เพื่อพระองค์จะประทานฤทธิ์เดชให้กับพวกเขา เพราะหากปราศจากฤทธิ์เดช เราจะล้มเหลว และจะมีชีวิตแบบขึ้นๆ ลงๆ แต่เมื่อพระวิญญาณเต็มล้นในชีวิตของเรา จะมีการทรงสถิตที่เพิ่มมากขึ้น และมีการเคลื่อนไหวในฤทธิ์เดชของพระเจ้ามากขึ้น

หลายครั้งเราก็เป็นเหมือนโมเสสที่ปฏิเสธการทรงเรียก ที่พุ่มไม้ไฟพระเจ้าได้เรียกโมเสส แต่เขาบอกว่าไม่ใช่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าอ่อนแอ ข้าพเจ้าทำไม่ได้ แต่พระเจ้าพระองค์มีสายตาที่แตกต่าง พระองค์ทรงเรียกโมเสสเพื่อเขาจะเป็นคนที่ปลดปล่อยคนอิสราเอล ออกจากการเป็นทาส และจากนั้นเขาก็มีประสบการณ์ในการอัศจรรย์ ครั้งแล้วครั้งเล่า เพราะพระเจ้าทรงสถิตกับโมเสส ไม่ใช่เฉพาะวันอาทิตย์ แต่ในทุกๆ วัน ตลอด 24 ชั่วโมง และพระเจ้าทรงเลี้ยงดูชนชาติของพระองค์อย่างดี ทั้งกลางวันและกลางคืน ใน *(อพยพ 33 :18-19)* **“โมเสสจึงกราบทูลว่า “ขอทรงสำแดงพระสิริของพระองค์แก่ข้าพระองค์เถิด” พระองค์จึงตรัสตอบว่า “เราจะให้ดูความดีทั้งสิ้นของเราประจักษ์แจ้งต่อหน้าเจ้า และเราจะประกาศนามของยาห์เวห์ต่อหน้าเจ้า เราประสงค์จะโปรดปรานผู้ใดก็จะโปรดปรานผู้นั้น และเราประสงค์จะเมตตาผู้ใด เราก็จะเมตตาผู้นั้น”** โมเสสอธิษฐานขอให้เห็นพระสิริของพระเจ้า และพระองค์ทรงสำแดงความดี พระคุณให้กับเขา และเขาก็เต็มเปี่ยมไปด้วยพระสิริของพระเจ้า แต่เขาไม่เพียงพอกับพระสิรินั้น เขากลับขออีก ไม่พอใจแต่ต้องการรับการสัมผัสใหม่ที่มาจากพระเจ้า แม้เขาจะมีประสบการณ์กับพระเจ้ามากมาย เขากลับไม่หยุดอยู่แค่นั้น

ในยุคของเรามีการพูดถึงการฟื้นฟูกันมากมาย แต่หลายครั้งก็หยุดอยู่แค่การพูด แต่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่ที่ไหน ฤทธิ์เดชที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงชีวิต ลัญญาณของการฟื้นฟู คือ ความหิวกระหายในฝ่ายวิญญาณ เป็นความหิวกระหายพระคำของพระเจ้า และการทรงสถิตของพระองค์

ความหิวกระหายคือสิ่งสำคัญในการฟื้นฟู ดังเหตุการณ์ที่นางมารีย์ไปเยี่ยมนางอลิซาเบธ *(ลูกา 1:46-55)* ในขณะที่พวกเขาตั้งครุฑ พระเยซูที่อยู่ในครรภ์ของนางมารีย์ เป็นฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่นำมาซึ่งการเผยพระวจนะ นางมารีย์ได้เผยพระวจนะว่า พระเจ้าจะเลี้ยงดูผู้ที่หิวกระหาย เพราะพระเจ้ารักที่จะเลี้ยงดูผู้ที่หิวกระหาย แต่สำหรับผู้ที่ยั้งคั่งเขาจะจากไปแบบมือเปล่า ดังนั้นการหิวกระหายฝ่ายวิญญาณจึงเป็นลัญญาณจากพระเจ้า

ในยุคของพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงปรากฏ ผู้คนตระหนักถึงอะไรบางอย่าง ผู้คนพบว่าพวกเขาว่างเปล่า ในการทรงสถิตของพระเจ้า เราสามารถที่จะสัมผัส และพบได้อย่างง่ายดายว่าเราไม่มีอะไร ความหิวกระหายฝ่ายวิญญาณเป็นลัญญาณการทรงสถิตของพระเจ้า หากเราต้องการบางสิ่งจากพระเจ้า จำเป็นที่เราจะใช้ชีวิตเหมือนหญิงที่ตกลิหิต *(มาระโก 5:21-43)* เธอสูญเสียทุกสิ่งในชีวิต หมดหวัง ชีวิตเธอต้องติดกับคำว่ามลทิน แต่เมื่อเธอได้ยินว่าพระเยซูเสด็จมา เธอมีความหวังว่าเพียงแคเธอได้แตะชายเสื้อของพระองค์ เธอจะหายโรค เธอจดจ่อกับสิ่งเดียวคือการหายโรค ไม่ได้จดจ่อกับการตาย เธอได้กระโดดข้ามกำแพง (วัฒนธรรม) ฝ่าฝูงชนไปเพื่อให้ได้ถึงพระองค์ เธอมีความปรารถนาเดียวเท่านั้น

คือเธอมีความหิวกระหายที่จะแตะชายเสื้อของพระองค์ และเธอทำได้ มีฤทธิ์อำนาจของพระเยซูไหลเข้ามาในชีวิต ด้วยเหตุนี้พระเยซูจึงตระหนักได้ว่ามีฤทธิ์เดชออกมาจากพระองค์ เพราะผู้หญิงคนนี้หิวกระหายมากที่จะแตะต้องพระเยซู เธอจึงได้รับฤทธิ์เดชแห่งการรักษาโรค

มีชายคนหนึ่งชื่อคักเคียส (*ลูกา 19:1-10*) เขาเป็นคนรวย มีกิจการงาน ครอบครัว และการศึกษาที่ดี แต่เขาตระหนักบางสิ่งนั่นคือ เขารู้ว่าภายในของเขาไม่มีชีวิต แม้เขาจะเป็นคนอิสราเอล เป็นของพระเจ้าแห่งพระเจ้า แต่เขาว่างเปล่า เมื่อเขาได้ยินว่าพระเยซูทรงเสด็จมา **เขาต้องการพบกับพระองค์ (หิวกระหายอยากได้พระองค์)** แม้เขาจะตัวเตี้ยแต่สิ่งนั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคของเขา ที่จะได้พบกับพระองค์ พระเยซูได้พบกับเขา เรียกเขา และตรัสกับเขาว่า **“คักเคียสลงมา เพราะว่าวันนี้ความรอดมาถึงเจ้าและครอบครัวของเจ้า”** คักเคียสรีบทำตามคำของพระองค์ สิ่งนี้จึงเป็นเหตุทำให้เขาและครอบครัวของเขาได้รับความรอด

บารทิเมอัสเกิดมาตาบอด (*มาระโก 10:46-52*) เขาได้ยินว่าพระเยซูทรงเสด็จมา เขาจึงเริ่มร้องเรียกเสียงดังว่า “พระเยซูขอเมตตาข้าพระองค์” แม้ผู้คนจะบอกให้เขาเงียบ แต่เขากล้าที่จะส่งเสียงเรียกด้วยสุดใจ ไม่มีความกลัวมนุษย์ **เพราะเขามีความหิวกระหาย หิวกระหายการสัมผัสที่แท้จริงของพระเยซู** จากนั้นสถานการณ์ทุกอย่างก็เริ่มเปลี่ยนแปลงไป พระเยซูทรงเรียกเขา และตรัสถามเขาว่าต้องการอะไร เขาตอบอย่างชัดเจนและตรงๆ ว่า **“ข้าพระองค์ต้องการที่จะหาย ข้าพระองค์ต้องการที่จะมองเห็น”** ดังนั้นเขาจึงมองเห็น

ดังนั้นเราต้องมีความหิวกระหาย หากเราไม่หิวกระหาย มาคริสตจักรเพราะหน้าที่ รู้สึกเบื่อหน่ายกับการฟังพระคำ การนมัสการ หากเรา มีความคิดแบบนี้จำเป็นต้องมีการฟื้นฟู มีความหิวฝ่ายวิญญาณเกิดขึ้น เมื่อพระเยซูสัมผัสเรา จะทำให้เรามีประสบการณ์อย่างมากภายในฤทธิ์อำนาจของพระองค์ หากวันนี้เราได้รับรู้เรื่องราวฤทธิ์เดชมากมาย แต่เพียงแค่ว่าปรบมือ และนั่งอยู่ที่เดิม เพราะสิ่งนี้ใครๆ ก็สามารทำได้ แต่วันนี้เราต้องการฤทธิ์เดชของพระเจ้าสำหรับสิ่งอื่น ที่จะปลดปล่อยและนำแผ่นดินของพระเจ้ามายังที่ที่เราอยู่ เพื่อจะนำฤทธิ์เดชของพระเจ้าลงมา หากเราเป็นสาวกแท้ เราจะรักษาคนเจ็บป่วย เราจะปลดปล่อยคน เราจะเทศนาพระกิตติคุณ เราจะเปลี่ยนย่านที่เราอาศัยอยู่และครอบครัวของเรา การที่เราเป็นของพระเยซู อยู่กับพระเยซู เป็นอะไรที่มากกว่าการมาคริสตจักรในวันอาทิตย์ **แต่การฟื้นฟูคือ เราต้องหิวกระหาย นี่เป็นหมายสำคัญ**